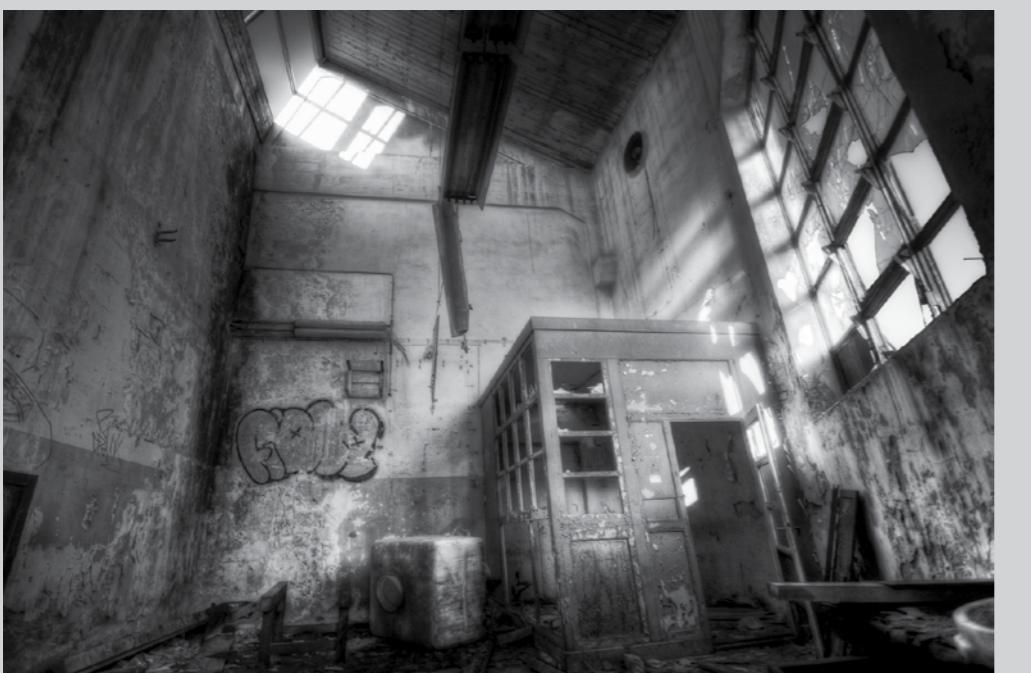

Ivica Rajčić, Posao obavljen

Ivica Rajčić, Kontrolna soba

IZLOŽENI RADOVI

Željko Jurčić:
Dijagonale - 2012, Hartera - 2013, Klima - 2012, Kućica u ... - 2013, Moai - 2012, Neki drugi smjer - 2012, Okvirno - 2012, Prazno - 2012, Promjene - 2012, Prozori - 2012, Sjever sjeverozapad - 2012, Torpedo in - 2010, Torpedo panorama - 2010, Torpedo - 2013, Zakovice - 2008, Zatvoreno - 2008, Panzerphone - 2008, Napuknuto - 2011, Prema svjetlu - 2011

Ivica Rajčić:
Posao obavljen - 2012, Levijatan - 2012, Ivica Rajčić - Inercija - 2010, Ivica Rajčić - Kontrolna sala - 2011, Porinuće - 2012, Pod starim voltama - 2012, Stari mlin - 2012, Stari mlin II - 2012, Galerija moderne umjetnosti - 2013, Babilon - 2012, Centruroides - 2012, Maersk Karlskrona - 2012, Stara rafinerija - 2012, Kotlovina - 2011, Torpedo - 2011, Atlantida - 2011, Riječka filharmonija - 2012, Otpor je uzaludan - 2013, Silos - 2013

Željko Jurčić, Prazno

Željko Jurčić, Prema svjetlu

FOTOKLUB RIJEKA, www.fotoklubrijeka.hr, fotoklubrijeka@net.hr, 095 913 17 69
GALERIJA PRINCIPI, Pod voltun 4, 51000 Rijeka
SEKCIJA MLADIH
SEKCIJA LJUBitelja ANALOGNE FOTOGRAFIJE
MUZEJSKA ZBIRKA FOTOGRAFSKE OPREME I FOTOBIBLIOTEKA
PHOTORI
inter Foto

Izdavač: Fotoklub Rijeka, Za izdavača: Borislav Božić, Program promoviranja članova Kluba, Kataloški tekst i likovno oblikovanje: Borislav Božić, Postav izložbe: autori, Grafička priprema: Eduard Bego. Naklada: 300
Rad kluba financijski pomažu: Grad Rijeka, Primorsko-goranska županija i Ministarstvo kulture RH

MEMORIJA PROSTORA

IZLOŽBA FOTOGRAFIJA
ŽELJKA JURČIĆA I IVICE RAJČIĆA

Željko Jurčić - Torpedo in

Ivica Rajčić, Porinuće

GALERIJA PRINCIPIJ, Rijeka, Pod voltun 4
od 6. do 13. svibnja 2014.

MEMORIJA PROSTORA

Praznik rada. Praznik čega? Da, danas se slobodno možemo upitati, u vremenu snažno oprostorene ideje i prakse neoliberalnog i korporativnog kapitala, u vremenu koje ne poznaju kulturu rada, već vrijeme koje ima mjeru novca i kapitala kao osnovnog hijerarhijskog sredstva društvenog pozicioniranja, što se slavi ili za što se zalažemo? Možemo li uopće govoriti o kulturi rada s obzirom na današnju pojednostavljenu strukturu društvenih odnosa? Globalno gledano, struktura je društva vrlo jednostavna - jednih je malo i sve manje, a u posjedu imaju sve više kapitala, a drugih je većina i svakim danom ih je sve više i oni skoro pa nemaju ništa. Jedan dio velike većine je u privilegiji da nešto radi, ali isključivo po diktatu i želi one male manjine. A oni koji ne rade vjerojatno su civilizacijski višak i sve što im ostaje jest da obilaze burze rada, da prosvjeđuju ili su u redovima pučkih i socijalnih kuhinja. Sve je ovo posljedica ideoloških, a time onda i ekonomskih mijena zadnjih desetljeća dvadesetog i početka dvadeset prvog stoljeća. Profit je postao cilj jedne male manjine.

Prostorno znamenje ovih ekonomsko-financijski turbulentnih vremena jesu i napuštene, prazne tvorničke hale. Tako je rad u svom osnovnom obliku nestao ili je promijenio svoje mjesto ostvarivanja. Nekadašnja, industrijska snažna Rijeka postala je opća odrednica zaštite industrijskih ostataka. Kad nismo mogli sačuvati rad, dobro je da čuvamo mjesta gdje ga je nekad bilo. Čuvajući industrijsku baštinu, čuvamo važan dio genetske matrice ovoga grada. Čine to institucije kojima je to u naravi osnovnog posla, a uz njih su i udruge koje sav svoj angažman temelje na otkrivanju, čuvanju i promoviranju nekadašnjih radnih ambijenata. Ostatci industrijskih prostora sada se percipiraju novim značenjem, značenjem kulturnog dobra. Dogodila se tranzicija, kao i u mnogočemu drugom, u ovim neposredno prošlim vremenima - iz jednoga u drugo značenje.

Niz je pojedinaca koji ne pripadaju institucionalnom okviru djelovanja, već svoje ideje ostvaruju tiho i neprimjetno, samozatajno. Njihovo djelovanje motivirano je osobnim propitivanjima sebe u životnom i radnom okruženju. Govorim o Željku Jurčiću i Ivici Rajčiću, privilegiranim sretnicima, jer oni rade, ostvaruju se u važnoj životnoj dimenziji koju mnogi danas na žalost samo sanjaju, iščekuju i nadaju se. Željko i Ivica prijatelji su s posla, a u slobodno ih vrijeme povezuje i fotografija. Fotografske teme su im najčešće radni prostori - i ovi danas vrlo živi i dinamični ili oni već odavno zaboravljeni i napušteni. U svakom slučaju to je neka vrst propitivanja rada kroz zatečeno stanje u prostoru. Oni svojim fotografijama ne kritiziraju, ne plaču nad „razbijenim krčagom“, već naprsto snimaju i dobiveni materijal obrađuju do mjere kad se surova stvarnost napuštenih i devastiranih prostora pretvara u vizualni sonet. Ovisno o promatračevu iskustvu i o promatračevom odnosu spram društva i društvenih odnosa, sadržaji fotografija mogu poticati različita emocionalna stanja. Mogu u nama usmjeravati i oblikovati stavove. Htjeli mi to ili ne, i Jurčićeve i Rajčićeve fotografije nisu samo zapisi trenutnog stanja prostora, već vrlo jasno kodiraju tehnološke mijene te interaktivni odnos ideologije, kapitala i politike. Naprsto nose u sebi aktualnost vremena. Naši autori ne snimaju s pozicije društvene kritike, iako i taj plan u njihovim zapisima vidimo, već je njih prvenstveni interes zabilježiti rad kao najimplementije svojstvo čovjeka. Izložene fotografije ni najmanje ne prikazuju surovost ili težinu rada, ili nehumanost radnog prostora. Naprotiv, oni snimljeni materijal oblikuju i dorađuju do točke poetičnosti. Organiziraju unutrašnji prostor slike u preciznoj mjeri pisanih soneta. Ovo jesu vizualne poetičnost, ovo su slikovni soneti. Neovisno radili se o detalju koji svjedoči neku davnu tehnologiju /Jurčić, Zakovice/ ili o napuštenoj tvorničkoj hali /Rajčić, Riječka filharmonija/, u konačnici u njima vidimo umnoženost humanih vibracija.

I Željko Jurčić i Ivica Rajčić su dobar primjer hobističkih aktivista, ljudi koji samosvesno žive prostor i vrijeme u kojem jesu. Taj svoj odnos i osobni stav bilježe fotografijama koje javnim izlaganjem izlaze iz osobnih i privatnih potreba. Sada postaju važan svjedok odnosa pojedinca spram života i rada ovog vremena te povijesne i prostorne popudbine kao kulturnog dobra ovoga grada. Tema njihovih fotografija nije trenutni populizam, već naprsto oni ovu temu žive, promatraju i istražuju „iznutra“. Obojica su radno aktivni i u statusu su proizvodnih radnika, a to znači da oni teme koje obrađuju i razumiju. Pokazuju interes za istraživanjem i eksperimentiranjem digitalnom i analognom fotografskom tehnologijom. Eksperimentiranja nisu puka znatelja, već su u službi osobne interpretacije snimljenog motiva. Motivi su različiti, ali uvijek na tragu teme rada. Autori su, snimajući napuštene industrijske ambijente, napravili mali vremeplov industrijske baštine Rijeke. Uz ove poetične fotografske zapise male povijesti riječke industrije, izloženo je i deset značaka riječkih tvornica. Značka je mali dodatak koji se s ponosom nosio kao znak pripadnosti ili opredijeljenosti instituciji, društvenoj ili

ideološkoj grupaciji. Zaticala za rever sakoa kao znak raspoznavanja, a u nekim je tvornicama, ovisno o boji značke, označavala i hijerarhijski položaj radnika. Uz fotografije i značke izložene su i fotografije ploča s natpisima riječkih tvornica. Izložba po svom duhu i ideji slavi rad. Planirana je i priređena u spomen na Međunarodni praznik rada.

Naši autori su važni članovi Fotokluba Rijeka jer žive svoje članstvo u duhu plemenitog hobističkog odnosa spram fotografije. Nisu ga profesionalizirali i time razbili ljestvu i caroliju stvaranja. Njihov rad, fotografski rad, rad je bez balasta i tereta - slobodan je i misionarski uzvišen...

Travanj, 2014. godine

Borislav Božić, prof.

Željko Jurčić, Moai

Ivica Rajčić, Inercija

Željko Jurčić

Rođen je u Rijeci gdje se školuje za zanimanje kemijskog tehničara i u struci radi u INA-i. Fotografija je postala važan dio njegovog života zadnjih nekoliko godina, ali interes za nju seže u rano djetinjstvo kad se još kao znateljno dijete igrao očevim fotoaparatom. Prvi susret s fotografijom je u stvari u fotosekciji Osnovne škole „Čavle“. Kao učenik je prošao osnovna znanja kemijske obrade fotografije i upoznaje „ozbiljnije“, u to doba vrlo popularne aparate kao što su Zorki, Zenit i Lubitel.

Ozbiljan ulazak u svijet fotografije događa se kupovinom digitalnog aparata 2008. godine. Istražujući novu digitalnu tehnologiju i prisjećajući se ranih učeničkih fotografiskih iskustava, snažno ulazi u svijet kreativne fotografije. Najčešće teme njegovih fotografija su arhitektura i otvoreni ambijenti. Godine 2010. upisuje se u Fotoklub Rijeka i paralelno istražuje kreativne aspekte digitalne i analogne fotografije. U Fotoklubu je voditelj Sekcije ljubitelja analogne fotografije. Do sada je fotografije objavljivao na: ArtLimited, deviantART, 1x.com, OneEyeland te Flickr. Sudjelovao na izložbama: „Inwentura“ Fotokluba Rijeka /od 2010. pa nadalje/, Čakovec 2011., „Rijeka noću“, i „Grad i voda“ 2011., „Aktualna riječka fotografija“ 2012., Grobničina kroz oko objektiva 2012., „Treći element“ 2012. i Zagreb salon 2013.

Cernik 18

51219 Čavle Rijeka

091 514 2655

j.zeljko@vip.hr

Željko Jurčić, Kućica u ...

Ivica Rajčić

Rođen je 1976. u Rijeci. Nakon osnovnoškolskog obrazovanja završio je za zanimanje kemijskog tehničara i također je zaposlen u INA-i. Fotografiju kao medij i kreativno područje otkriva kupovinom digitalnog aparata 2005. godine. Proučava aparat, istražuje učinke, čita i tako se sam educira pa često ističe da je u fotografiji samouk. Kad je savladao osnovna znanja o fotografiji - točnije digitalnoj, znatelj ga je odvela u svijet analognе fotografije i sad je pomoćnik voditelju Sekcije ljubitelja analognе fotografije, Željku Jurčiću. Kroz fotografiju interpretira svoje svakodnevno okruženje, arhitekturu, industrijsku baštinu, pejzaž itd. U Fotoklub Rijeka upisuje se zajedno s prijateljem Željkom Jurčićem 2010. godine.

Sudjelovao je na izložbama: „Inventura 2010“ i „Inventura 2011“. Tijekom 2011. godine sudjelovao je na radionici Rijeka noću, gdje osvaja priznanje za kreativne dosege u fotografiji. Na Salonu fotografije u Vinkovcima 2011. godine osvaja drugu nagradu. Fotografija su mu objavljivane u časopisu RE FOTO. Isti časopis mu je dodijelio i pohvalu za fotografiju na natječaju „Monokromatski svijet“ 2011. godine. Te godine sudjelovao je i na izložbi „Grad i voda, voda i grad“ sa dvije fotografije. U godini 2012. također mu je nekoliko fotografija objavljeno u časopisu ReFoto i sudjelovao je na izložbi „Treći element“, a 2013. osvaja drugu nagradu na natječaju „Foto si teć“.

Petra Jurčića 6

51000 Rijeka

091 7984528

ivicarjc@vip.hr

Ivica Rajčić, Stari mljin 2